



HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
RIJEKA



MENTALNE VEDUTE

Ivan Paulić

◁ *Kraj Programa*, 2025., ulje na platnu, 120x100 cm



Diminished, 2024., ulje na platnu, 150x120 cm

MENTALNE VEDUTE

U kontekstu novog hrvatskog realizma čiji su najjači aduti figurativnost i naracija te specifičnost osobnog izričaja, u posljednjem slikarskom opusu Ivana Paulića naglasak je isključivo na ovom potonjem. Primarna potreba za izražavanjem kroz slikarski medij nadišla je ostale motive i razloge. Stoga i sam odabir tema vodi prema sadržajnom minimalizmu, udaljenom od figuracije, ali i od potrebe za mimetičnošću. Naracija je svedena tek na prepoznatljivost vizualne informacije.

Potreba memoriranja vizualnih informacija uvjetovana je mentalnim procesima. Manje ili više osviješteni ovi procesi automatski razlučuju bitno od nebitnog i selektiraju memorirane slike u neku logičnu hijerarhiju. Često se gleda, ali rijetko se nešto i vidi. Rijetko se procesuiranjem vizualne informacije osvijesti viđeno. Informacija je bezbroj, a naša nas svijest više ili manje vodi kroz nepreglednu šumu znakova, poruka, simbola ili jednostavno slika koje ostanu urezane u našoj vizualnoj memoriji.

Ivan Paulić pamti naizgled nebitne situacije. Prolazne senzacije teško primjetne zbog kratkog vijeka njihova trajanja. S njima se inače mimoilazimo na način na koji se mimoilaze Hemera i Nyx, dan i noć, između odlaska jednog i dolaska drugog stanja. Uočljive su tek pomnim, svjesnim i često ponavljanim opservacijama. *Diminished* je jedna od slika koja je takav međuprostor, primordijalna situacija između smrti danjeg svjetla i rođenja mraka. Pomno prepoznati karmin i payne's grey pojavljuju se na bljedom inkarnatu i dočaravaju doživljaj prolaznog trenutka. Tako i rad *Nebeska crta* za autora nema baš nikakvo osim čisto vizualno značenje iako je riječ o učenim *chemtraylovima* koji su česta tema ekoloških aktivista. U posljednjem opusu čistoća i nevinost samog prizora ne ostavljaju ni malo prostora subverziji niti socijalnom angažmanu prisutnom u prethodnim radovima. Autor nema potrebe upisivanja dodatnog značenja u njih. Narativ je minimalan, a doživljaj precizan. Umjesto estetike primarna je poetika osobnog.

Široki spektar raznolikih (o)sjećanja vezani su za prirodu, okoliš, djetinjstvo, putovanje ili jednostavno svakodnevnicu. RTG snimke polipa, televizijska ikona za odašiljač u kvaru, zamišljeni i nedokučivi pejzaži... Zapamćeni, oni nastavljaju postojati kao mentalne slike trajno pohranjene u sjećanju. Njihova trivijalnost i nebitnost ostaje ista u pokušaju racionalizacije memoriranja, a u psihičkim procesima i podsvjesnim iščitavanjima možda bi imala neku važniju ulogu. No, Paulić se ne bavi ni racionalizacijama ni njihovim psihološkim iščitavanjem već ih ima potrebu materijalizirati kroz slikarski medij. Ima potrebu vizualizirati ih u trajnom obliku više kao osjećaj kojeg dugo nosi u sebi, nego kao potrebu dokumentiranja viđenog. Pritom je u potpunosti spreman na slikarsko platno prenijeti svoj unutrašnji zapamćeni doživljaj i na ovaj ga način reproducirati. Kao da slikanjem stavlja navodnike na već izgovoreno, reproducira već doživljeno i time prolazno upisuje u trajno.

Motivi iz posljednjeg Paulićevog opusa naizgled su nebitni i jedva zamjetni, no kontinuirano prisutni u našem fizičkom okruženju i osjetilnoj memoriji. Ove (ne)obične slike pohranjene u njegovom vizualnom iskustvu kao da su čekale trenutak materijalizacije. Islikavanje je opredmetilo njihovu neuhvatljivost, materijaliziralo sjećanje na pojave koje stvarnost čini neopipljivima.

Promatraču na izložbi slike će se učiniti poznatima, već viđenim motivima sveprisutnih pojava, no nikad dovoljno bitnim da bi im se pridavala posebna pažnja. Proces njihova „rastakanja“ i nestajanja u stvarnosti ono je što ove pojave čini nezamjetljivima, no zapamćeni doživljaj i osobna interpretacija jest ono što im daje na važnosti. Izraziti sebe kroz taj doživljaj, i pritom svjesno izbjegavati bilo kakav socijalni angažman prisutan u dosadašnjem radu, osnovni je motiv predstavljenog opusa.

Jolanda Todorović



Myodeopsia, 2024., ulje i olovka na platnu, 120x100 cm



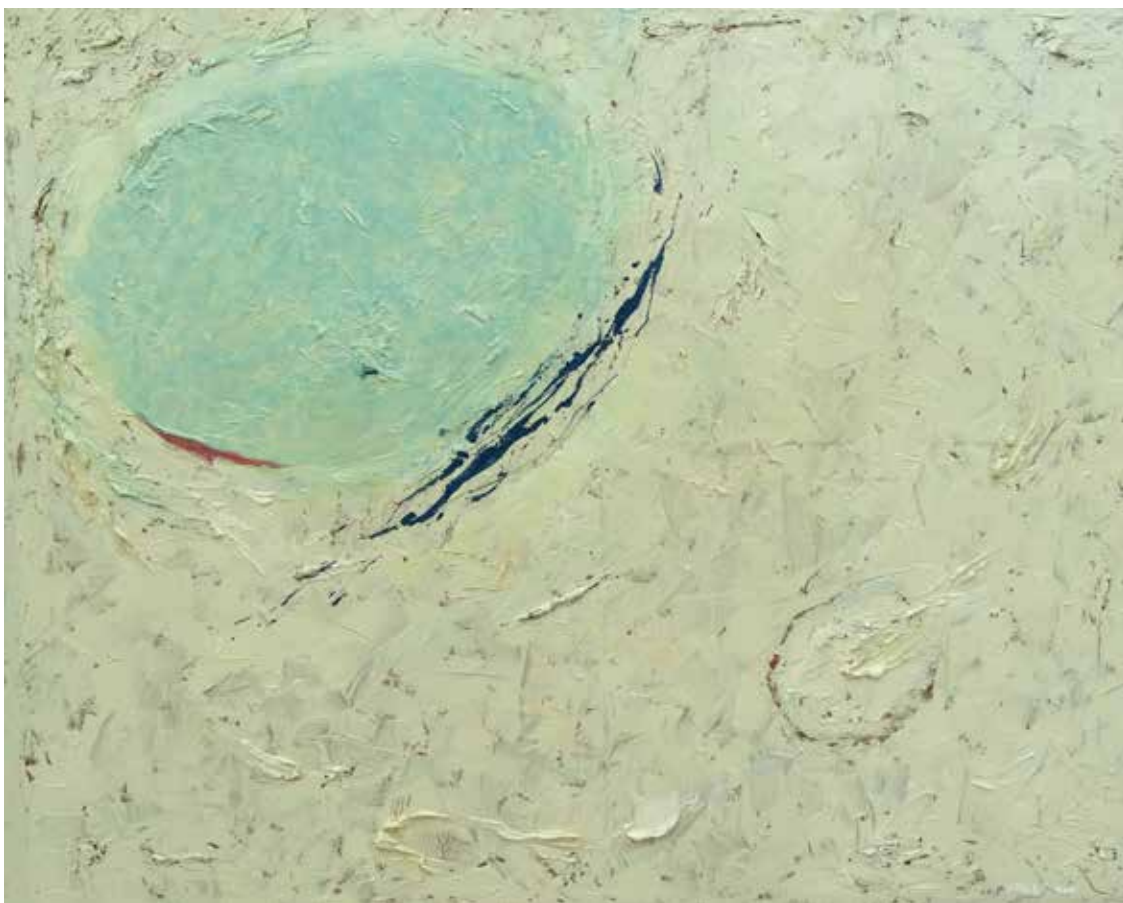
Myodeopsia II, 2024., ulje i olovka na platnu, 120x100 cm



Nebeska Crta, 2023., ulje na platnu, 100 x120 cm



Moonscape, 2022., ulje na platnu, 140x100cm



Imunitet Krda, 2022., ulje na platnu, 100x80 cm

Ivan Paulić mag.art.

2. rujan 1989. , Rijeka, Hrvatska.

Završio 2008. Školu za primijenjenu umjetnost u Rijeci, industrijski dizajn.

Upisao Akademiju primijenjenih umjetnosti u Rijeci 2008.

Završeni dodiplomski studij likovne pedagogije, 2013. na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci

Završeni diplomski studij primijenjene umjetnosti na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci 2014.

Smjer: Slikarstvo, Mentor: Damir Stojnić

Član HDLU Rijeka od 2015.

www.ivanpaulic.com

Facebook: Paulić Ivan

Instagram: paulic_ivan

Izdavač: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka

Rijeka, Korzo 28/II, Mob. 095 3710 513 Tel: 051 338 809

e-mail: hdlur@ri.t-com.hr , web: <http://hdlu-rijeka.hr/>

Za izdavača: Damir Šegota

Urednica: Jasna Rodin

Administrativna služba: Jadranka Jerkić

Organizator: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka

Oblikovanje kataloga: Branko Lenić

Tisak kataloga: Tiskara Sušak

Br. kataloga: 12 / 25

Naklada: 100 komada

Naše programe podržavaju:

*Upravni odjel za odgoj i obrazovanje, kulturu, sport i mlade
Grada Rijeke*

Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske

Županija primorsko-goranska

Lancun, 2025., ulje i plahta na platnu, 100x100 cm ▷



Galerija
J u r a j
K l o v i ć
R i j e k a

Rijeka, Verdijeva 19b

25. 11. - 9. 12. 2025.

Radno vrijeme: od 10 do 13 i od 17 do 20 sati,
subotom od 10 do 13 sati, nedjeljom zatvoreno



Otvorenje izložbe

25. studenoga 2025. u 19 sati